

28V

עלון מס. 967

עלון המשק

גבעת היום הקיבוץ המאוחד

ח' באלול תשל"ב

18 באוגוסט 1972

נולדה 8.2.1888
נפטרה 2.8.1972

סבתא קופלר ז"ל

אמא באה אלינו כאשת אבינו ז"ל בשנת 1938. ממש ברכבת האחרונה שיצאה מאוסטרית הצלנו את אבא מצפוןרני הנאצים לאחר שהיה כבר במעצר. לפני עליחו התקשר עם טובה ויחד באו אלינו - ארצה. קבלנו אותה כאם לכל דבר - כאם אמיתית. בהגיעם ארצה בנו את ביתם בקריית - חיים בחצר של אחותי. בית קטן עם חדר אחד ופינה בישול - רק אחר כך הוסיפו שירותים. הבית היה קטן ולמרות זאת מסמיק גדול בשביל כולנו לכל המשפחה העניפה. כל ליל סדר וחג היינו מבליים שם - ואף פעם לא שמענו: "צר לנו המקום" - אמא המיד דאגה שיהיה לנו נוח ונעים במחיצתה. כל חייה הייתה עמלה ועובדה קשה; עוזרה לקרובים ולזרים. עזרה לפרנסת הבית הקטן.

כשאבי חלה קשה - היא טיפלה בו במסירות רבה ודאגה לכל דבר - אף פעם לא התלוננה שקשה לה. עם פטירת אבי נקטם 1956 הבאנו את אמא לקיבוץ. היא הייתה מאושרת - בפעם הראשונה בחייה - חיים ללא דאגה לקיום הימם - יומי - עבדה כל הימים, במידה האפשרית, כנאמנות. השתתפה ברצון בגיוסים בכרם ונהנתה מן העבודה בחוץ.

אמא גם ידעה להעריך את החיים בקיבוץ ומאוד כעסה אם שמעה בקורת בלתי מוצדקת על הקבוץ. אהבה לעזור לרבים וכך דאגה להורים אחרים. ביתה היה פתוח לאורח שבא לקבוץ והיה זקוק לאוכל כשר. היא מצאה קשרים גם לחברים ורבים אהבו להחזיק על יד חדרה ולהיות מוזמנים לכוס קפה או לכוסית.

היא הייתה מאושרת כאן אך חששה לימים בהם לא תוכל לשרת אחרים ואת עצמה - וחפול למעמסה על הזולת. ואמנם הימים הנוראים האלה הביעו. אמא חלחה והיתה מרוחקת שנים למיטה ולכסא הגלגלים - היינו נאלצים לדאוג לה לטיפול רפואי צמוד - היא עברה ל"נוה אבות" - (מוסד של הג'וינט במרדס חנה) למרות כל הטיפול הטוב והמסור. היא הייתה אומללה וטענה שאלוהים שכח אותה. הימים האחרונים היו לה קשים מאוד והמות בא לה כגאולה.

נזכור אותה כפי שהיא הייתה - אשה ישרה וצנועה יראת שמיים - וכשמה כך הייתה בחיים -

טובה!

השאיירה משפחה עניפה בארץ ובגולה.

יעקב קופלר

מישיבות המזכירות

המזכירות ונציגי ועדה מחנה דנו על מיקום שיכון הוהיקים החדש. לרשותינו עומדות הלוואות ל - 12 יחידות. כחחילה ועדה מחנה הציעה לבנות עוד בית להשלמת איזור שכון החצר שניבנה כיום ועוד שני בתי כשטח נוסף. בין החשמליה לדרך המובילה מלימח למכבסה, וגם שם לפי חכניה לשיכוני חצר. המזכירות ביקשה לבדוק אפשרות של בנית שכון חצר במקום צריף שלינגר, ובנוסף לזה לבנות שיכוני מהטפוס הקודם בין המרפאה לאיזור בית הספר. ועדה מחנה מצאה מקום ל - 8 יחידות כשטח זה מהטיפוס הקודם, אך ציננה שיש בעיה של הכיוב כשטח זה. לגבי המבנה במקום צריף שלינגר - החליטה ועדה מחנה שלא לבנות שם.

כשיחה נוספת במזכירות סיכמה המזכירות שיש לבנות בכל זאת מיבנה אחד במקום צריף שלינגר; במבנה אחד ישלימו בשיכון שכונים כיום ועם מיבנה נוסף יחחילו את השטח החדש שליד החשמליה. בינתיים נמסר במזכירות ובעוד מוסדות ששכון חצר עולה בכניחו יוחר כסף מהשיכון מהטיפוס הקודם ולכן יש לחשוב שנית על הבניה לפי חכניה זו. על סיכום סופי בנושא זה, בעלון הבא.

המזכירות שמעה הודעה על עזיבתם של רפי גבעתי ואשחר.

המזכירות אישרה את חזרתה של שרה אלקולומברי (רומיש) למשק. לשרה יש שני ילדים; בגיל שנתיים ובגיל 4 שני.

בישיבה משוחפת עם הנהלת ביה"ס דנו בשאלה המחנך לכחה י'. כידוע כחות י' ו-י"ב חלמדנה במעגן מיכאל בביה"ס המשוחף. לכל כחה צריך שיהיה מחנך מהמשק. במשקנו בשנה הבאה חסרים מורים (לכחות המשך כהכשרה) ולכן ישנה בעיה של מחנך לכחה י'.

המזכירות החחילה בדיונים על חכניה השקעות לשנת תשל"ג. לאחר הדיונים במזכירות יועברו הדיונים למוסדות המשק.

אאא - אאא אאא אאא

באישור

אושרה הכשרתו של עמוס גורן בקורס מרכזי משק במדרשת רופין.

בדיון שהיה על זירוח שהחפנו בשיכון והיקים א' סוכם שהן מיועדו לקליטה ולשכון של עובדים שכירים הכרחיים במשק (כגון: מורים) ואין להפוך שיכון זה לשיכון מעבר. דובר גם על הצורך בשיפוץ בשיכון זה.

הובאה הצעה לקליטת ילדים עולים לכחות ח' - ט' שלנו. הכחות שלנו קטנות (סביב 10 ילדים). המטרה להוסיף בכל כחה מספר ילדים דומה למספר הילדים הנרכחי באותה כחה. באסיפה עמדו על קטיי הקליטה מהד ועל הסיכויים הגדולים בקליטה מסוג זה מאידך. סוכם שיש לקלוט את הילדים ויש לדאוג לאימוצם במשפחה. לאחר האסיפה החנדבו כבר מספר משפחות למטרה זו. בינתיים ישנן בעיות שלא צפינו אותן אשר מעמידות בסכנה קליטה זו.

האסיפה אישרה את גיוסה של מימי לועדה הבריאות במזכירות הקבוץ. מימי חיכנס מלא לעבודתה שם לאחר שתוחלף בחפקידה במשק.

האסיפה אישרה את לימודיה החלקיים של רחל המאירי. רחל תעבוד בביה"ס המשוחף 3 ימים בשבוע. רחל, כדי ללמד שם צריכה הכשרה נוספת שביה"ס ביקש אותה מאתנו - כמו כן צריכה רחל לעודת הוראה. לכן ב - 3 ימים הנוחרים היא תלמד ותעבוד באוניברסיטה בעבודה מסוימת שהיא קיבלה.

המזכירות מסרה הודעה על עזרת קרובים למשפחתו של אמיר אסף. האסיפה לא הסכימה לקבל זאת כהודעה ודרשה דיון. הדיון יתקיים בקרוב.

(המשך בעמוד הבא)

ב א ס י פ ר ח (המשך)

א בשאלת ההצבעה החשאית סוכם שיש להנהיג אותה: (1) כבקשות אישיות; (2) גירוסים למזה"ק; (3) תכשרות - כמידה ויש ערעור של גורם מסוים על הצעה ועדת הכשרה. לגבי קבלת חברים ובחירות בעלי תפקידים נידחת ההחלטה עד דיון מכין נוסף.

א נמסרה אינפורמציה על המצב הקשה בהוראה בכיה הספר. בקרוב תהיינה לנו כחות פ - ב' - ס' ול צריך 8 מורים. למרות מאמציה של ועדת ההכשרה ורכז'ת בית הספר השנה לא יוצאים להכשרה למטרה זו, וזאת לאחר שהיו 2 מועמדות שנחחילה הסכימו. סוכם שיש להקים צוות מועדת הכשרה והנהלת כיה"ס שיטפל בנושא זה באינטנסיביות.

X X X X X X
X X X X X

ש מ י ר ת ל י ל ה - 1972

השנה מצאתי חידוש בשמירת הלילה - מוצצים אצל חינוקות רבים. כבר לפני שנה היו מוצצים מספר אך לא בכמויות כאלה. התופעה הזאת הפכה היום ל"מגפה". כמה משחנים הנוהגים בטיפולם; מה שפעם היה פסול מחקל היום כרצוי ביותר. החנוקות הקטנים טרם "נמכרו" לסם הזה ואילו הגדולים מחקש"ם להרדם כאשר אין הם מרגישים את המוצץ בפיהם. הצמידות למוצץ כה חיונית עבורם עד שהם למדו אף לצרוח מבלי לאבד מן הפה נכס יקר זה. איזו טכניקה! יש כמובן תיאוריות המחזקות את השיטה הזאת, כמו שיש גם תיאוריות המסבירות את הנזק שבא מהמוצץ. כמו כל הרגל הוא טוב ומרעיל כל עוד הוא מספק את הצורך הטבעי (צורך של הנאה באיזור הפה והלשון האופייני לשנת החיים הראשונה), אך חלילה לו לבוא כ"במקום" ובהגזמה.

כלליית עלי לציין שנהניתי שוב מהשינה השקטה בה זוכים הילדים בבקעת חיים. הם מטרופקים כנראה ביום והשמירה כלילה מתנהלת כהלכה. הפעם שמרתי על 3 בתיים; בית החנוקות בכיה ג', הפעוטון בפרדס וכתה ג'. חשוב להזכיר שהפעוטון בפרדס היה ידוע כ"כרוך" בבעיות לילה. הסבירו את התופעה חזר ע"י דיחוקו מיתר בתי הילדים. לעה השתנה המצב: א) אין עוד כריכה המפרידה בינו לבין שאר בתי הילדים - הנורף נפחח וחכיה נעשה כאילו קרוב יותר; ב) נוסף הגן הרביעי המקשר בין הפעוטון ויתר הכתים; ג) השתנתה האוכלוסיה המבוגרת ע"י בניה "שכונן החצר" המכיל הורים צעירים המוכרים לילדים ואינם אדישים כלפיהם. כחוצאה מכל זאת הפעוטים שם אינם מבודדים יותר.

אחרי מספר לילות בהם לא נשמע קול מהפעוטון בפרדס החחלנו לחשוש שהשמרטף מקולקל. אך כאשר אחד החברים השתעל שם 3 פעמים - לפי המוסכם - ושמענו את שיעולו היטב, הבנו שקיים הסבר פשוט לגמרי: הילדים ישנים בשקט וזאת הסיבה שאין שומעים אותם. מענינה היחה השמירה בכחה. לא שהיו שם בעיות. להפך: אף ילד לא בכח ולא החאונו. אלא שהיו אלה לילות חמים במיוחד ומספר ילדים החקשה להרדם; וע"י כך זכיתי לכמה שיחות מענינות איהם. לטובה הילדים עלי לציין שאלה שנשאר ערים מאוחר בערב לא השחוללו ולא החפרעו, אלא נצלו את הזמן לפעולה חיובית: פחרון חשבץ או משחק ברמקה. לבסוף גם החחשבו עם בקשתי (או שהעייפות בכל זאת גברה) וכסיוור הכא הייתי מוצאת את כולם ישנים.

לילות יפים היו בעת שמירתי, חנאי השמירה היו נוחים ללא דאגה וללא מאמץ. ככל זאת קשה להשאר ערה לילה שלם, קשה יותר מאשר בשנים שעברו. בקבוצים אחרים מקטינים את הדרישה מחברה מבוגרת. היא שומרת רק חצי לילה. שאלה זאת העסיקה אותי כלילות השמירה ושקלתי את טובה השומרת אל מול טובה הילדים. שמירה של חצי לילה במקום לילה שלם זה אומר חצי שומרת פחות. איך נעמד אז כחקן של 3 שומרות, חקן אשר נוהן תוצאות כה טובות אצל הילדים? לילה המחולק בין שתי שומרות מבוגרות פירושו שתי גישות שונות לאותו הילד כאותו הלילה. גם בלי חלוקת זאת מבינים מספר ילדים להחלפה השומרת כמדצאי שבת. אין להשוות את הלילות הראשונים בשבוע ללילות האחרונים, בהם גם השומרת יכולה לנמנם בעת השמירה.

ובכן נחאמץ עוד קצת, גם כאשר הזדקנו, אם לא למען ילדינו הרי למען נכדינו. ירכו ויהיו כרוכים.

עדה הגרי

X-X-X-X X-X8X-X X-X-X8X

אנו משתחפים בצערו של חברנו יהודה תב'ר והמשמחה במותה באב

מופעים בבית שרת

העונה החדשה תתחיל בחודש אוקטובר. ואלה המופעים הראשונים באוקטובר ונובמבר,

אותם הזמנו כבר:

9.10.72 - בשעה 21.15 - בימות "הגברת עם הקמליות" - לפי א. דיומה. בתפקיד ראשי: גילה אלמגור.

12.10.72 בשעה 1030 לפנה"צ תיאטרון ילדים "אנה פרנק" בנימויה של אורנה פורת בארגון המועצה האיזורית 13.10.72

17.10.72 בשעה 2030 תזמורת קול ישראל המנצח: מנדי רודן שידור חי מאולם "בית שרת"

30.10.72 בשעה 2115 - ערב שירי בעמי שמר שירים ישנים וחדשים. בבצועם של מיטב הזמרים.

5.11.72 - 1030 לפנה"צ תיאטרון ילדים "מלך האלמוגים" בנימויה של אורנה פורת בארגון המועצה האיזורית

בנובמבר - הבימה "צוואתו של כלב" קומדיה חביבה וקלילה. מחזה מקורי בבצוע מזהיר תיאטרון חיפה "הפץ"

*****
*****

הלשכה לעליה ומרשם

משרד הפנים

להורים העתידים: הפסקת ביפוק אוטומטי של תעודות לידה.

הננו להודיעכם בזה כי הוחלט לא לבפק תעודות לידה באופן אוטומטי לילודים שנולדו החל מהתאריך 1.7.72, הואיל ומחקר שבערך בנדון זה העלה כי אין שימוש לתעודות לידה כאן בארץ.

בהתאם לסעיף 3 לחוק מרשם התושבים תשכ"ה - 1965 חייבים כל המוסדות הממשלתיים והצבוריים במדינה להסתפק ברישום בתעודת הזהות ואין לדרוש מאת ההורים הצגת תעודת לידה. במידה מהורה יזדקק בכל זאת לתעודת לידה, כגון לשם הצגתה בפני בציגות קונסוליה זרה, או בפני מוסדות בחו"ל, יוכל להגיע לתעודת לידה.

י. בן פורת

מנהל הלשכה לעליה ומרשם.

**** מ ז ל ט ר ב *****

לשרה ואלי של - ברכות חמות להולדת הבן

*****

אח לתרזה ושרון

*****

ברכות חמות לגרטי ואפרא של

ברכות חמות למשפחתה של שרה.

*** ** T A R *** **

בליל שבת 11.8.72 בפגשנו בחדר האוכל עם נציגי "אגד" אשר מסרו אינפורמציה מעניינת ביותר על הקואופרטיב להסעת בוסים, היעיל ביותר בעולם. בהמשך הערב העלו חברים רבים תלונות, טענות ומשאלות ואחרי זה ספרו חברים הרפתקאות ו"אפיזודות" עם אוטובוסים של אגד. להלן הרשימות של שתי חברות שמקוצר הזמן לא באו לביטוי באותו ערב:

לחברי אגד שבאו לשוחח איתנו:

בוכחותכם הערב כאן, זה עצמו מצביע על רצון טוב למען שיפור המצב. לכן ברוכים תהיו על יוזמה זו.
אבי חושבת שיש לבו הרבה מהמשתתף. "אגד" זה מן קבוץ על גלגלים עם מסורת יותר גדולה אך עיקרי החיים וחוקיהם - הם זהים. איש קבוץ אוכל אותו המרק, נהנה מאותו התקציב, באם הוא חיובי לחברה ובאם חס וחלילה - גם רוח. כן ישנן טענות לבעלי תפקידים, בעלי מקצוע על חוסר סבלנות, אי הענות לצרכים אישיים של חבר, בו בזמן שחבר קובה בעד לירה משהו בתל - אביב, מקבל תמורת גרושים יחס אדיב. לכן אם איש קבוץ אדיב, אנושי, בעל הכרה ואחריות, חבר כזה מקדם את הקבוץ ומקם את שמו.
בדיוק אותם החובות בדרשים מאיש אגד. הטוב והרע זהו המטען האישי שלו. בלי שיווי דין מהמשכורת - גם הוא אוכל אותו המרק. ראיתי בהג שסגר דלת לפניו אפו של אדם במין סדיזם, קמעט התאפק מלפרוץ בצחוק מה"חכמה" הזו. ראיתי גם בהג שנסע אחורה כמה צעדים לקראת אדם שרץ ברגע האחרון. הבוסעים רואים הכל. לא אומר על כלם אך רב צבור הנהגים הצעירים - פחות אדיב.

בהזדמנות זו יש לי גם משאלה: אבי יודעת שזה לא תלוי באגד. אבל אם תהיה נכונות לאיזה שהם ויתורים זה יתגשם? ענין החיילים בדרכים, בעיקר בערני שבתות וחגים, פשוט עלבון וכאב אישי לכל אדם בישראל. אנו מצפים לפתרון מהיר בענין הסעת החיילים.

פועה.

ש י א ה ש כ ל ו ל ב א ג ד

בעקבות הבקור של נציגי אגד אצלנו, הרי לכם ספור על חוסר התמצאות של אנשים, כלומר נשים, בדרכים. ידוע הספור על אותו יהודי שבסע בפעם הראשונה מורשא לברלין ברכבת, ובתחום הגבול ירד ועלה עד שבקלע לרכבת שהסיעה אותו בחזרה. ישב מולו בוסע אחד ושאל אותו: לאן אדובי בוסע? ענה ההוא: לורשא. התפעל היהודי: אבי בוסע לברלין, הוא בוסע לורשא ושנינו בוסעים באותה רכבת. איזו טכניקה לגרמנים.

זה המשל - והנמשל:

לפני שבנים אחדות כשעוד הסתפרנו אצל "פיגרו" בחדרה, פגשתי שם אחת מחברות המשק שלנו. היא גמרה את תספורתה לפני והלכה לתחנת האוטובוסים, כדי לבסוע הביתה. זו היתה התחנה הישנה, שהיו בה שני מסלולים עיקריים, אחד לתל - אביב ואחד לחיפה. כשהגעתי אני לתחנה התקדמה החברה בתור, אוטובוס כבר עמד שם וקראה לי: בואי מהר עוד מעט בוסעים. באתי בריצה, כרטיס היה לי, קפצתי על האוטובוס ואנו זזים. בהצטלבות עם כביש גבעת - אולגה עמדנו לאסוף בוסעים נוספים. לא הבנתי מדוע איש אחד שואל את הנהג: לחיפה? וגם עלה, שהרי זה האוטובוס לתל - אביב. אך מיד הבנתי, כשהאוטובוס המשיך בנסיעה ופנה צפונה לעבר חיפה. קפצתי ממקומי, רציתי לצעוק לנהג, עצור, תן לי לידת, אינני יושבת באוטובוס הנכון אך התבישתי וישבתי.

האנשים מסביבי התבוננו בתמיהה. ואז תרו עיני אחרי חברתנו - אבל היא - לא כלום. ישבה בשלוחה התבוננה דרך החלון, הסתכלה בענין על מפעלי איזור התעשייה שעברנו בו, כאילו הכל כשורה. בתחנה הראשונה היא "בוה חיים" קראתי לה: בואי, יורדים. מה, היא שאלה, כבר הגענו לכפר הירואה? "יורדים ואל תשאלו שאלות!" אמרתי בכעס.

ואז הסברתי לה, שהיא עמדה בתור הלא בכון ואני בהיסח הדעת ובאופן עיוור הלכתי אחריה, מבלי לבדוק.

"ומה בעשה עכשוי?" עכשו בעבור את הכביש ובחכה לאוטובוס מחיפה. וכשעלינו לאוטובוס והפעם לבכון - לזה דאגתי כבר אני - קנינו שרב כרטיס אלא הפעם לא חדרה - כפר הירואה אלא בוה חיים - כפר הירואה. הסכומים האלה לא גדולים בסך הכל, אבל הבושה והלעג! בדיוק ישנו באוטובוס זה חברי משק בני משפחה, יאיר שלנו חזר מבקור בחיפה ורצה לנעת מה היה לבו לעשות בבוה חיים, מי יש לבו שם. ההסבר שלי שאגד פתח קו חדש ישיר חדרה - כפר הירואה שעובר את בוה חיים, לא נתקבל על דעתו, אך אבי הייתי רוצה לדעת מתי ובאיזה מקום היתה חברתי מגלה שהיא בוסעת בכיוון ההפוך, בזכרון יעקב, בעתלית או שמע בתחנה הסופית, בחיפה.

תרצה.

מתוך ברית התנועה הקבוצית

שתוף מושבים במפעלים איזוריים

התנועה הקבוצית בכונה מאש ומתמיד לשיתוף המושבים במפעלים איזוריים. לצערנו אין הדבר מסתייע במרבית האיזוריים. במועצת מפעלי "גרנות" שהתכנסה לפני שבועות מספר סוכם לקלוט לתוך המפעלים את המושבים השיתופיים שבאיזור ולהדק את הקשרים עם שאר המושבים. חלק ביכר מהם מעבדים גם כיום את תוצרתם במפעלי "גרנות": במצפטה, במכון לבנות ובבית האריזה של האבוקדור. הם גם לקוחות של מכון התערוכה. הפועצה רואה בצירוף המושבים השיתופיים צעד בוסף לקראת שיתופם המלא במפעלי "גרנות" שתבטא בזכויות וחובות שוות, הן בהון השקעות והן בעבודה ובהנהלה. התחלות אחרות של שיתוף מושבים בעשר במפעלים של עמק יזרעאל ("פרי העמק", המשחטה והמצפטה), ובאיזור גלבוע.

*** כ ל ר א ל כ ל ו ***

מתוך "עלי גולן"
קבוץ מרום גולן

עתיד וורוד לאירונסייד

לידיעת החברים הרואגים כל מוצאי שבת לגורלן של הבוס איירונסייד, העובר סיכונים בלתי רגילים. ובכן, יש דרך לדעת מה יקרה לאירונסייד במשך השנתיים הקרובות. הסרטים המוקרבים בטלביזיה הישראלית הם מלפני שנתיים. בטלביזיה האמריקאית מוקרבים הסרטים שהוסרטו לאחרונה (הם יוקרבו אצלנו בעוד שנתיים). חברנו ח.ו. ראה באמריקה את אחד הסרטים האחרונים בסידרה והוא מדווח: איירונסייד יהיה בריא ושלם גם בעוד שנתיים, אך עדין על כסא גלגלים. השיצורים היחידים הצפויים במשך שנתיים: הוא יחליף את מכונתו למכונת חדישה הרבה יותר המצויידת במכשיר הידראולי להורדת כסא גלגלים, כמנ - כן יחליף את מזכירתו לחתיכה בלונדינית (משהו לא בורמלי)

פישר התעקש גם בגבעת חיים

* בקבוץ גבעת - חיים הידוע בפעילותו הספורטיבית *
* העניפה, הכוללת גם סקציה מפותחת לשח, עוקבים בענין *
* מיוחד אחרי המאבקים על אליפות העולם בין ספסקי ופישר. *
* יוסף ענבר, מזכיר מרכז הפועל סיפר, כי לפני שנים, *
* כאשר ביקר פישר בארץ הוא התארח במשך שבוע בגבעת חיים אחר *
* אצל חבר משק, אמן השח - מט יעקב ברבשטיין. פישר לא *
* הסכים בשום אופן לקבל חדר בפרד והתעקש להתגורר אצל *
* מארחו. מכיוון שבחדרו של ברבשטיין לא היה מקום למיטה *
* בוספת, ישן בנבי במשך שבוע על מזרון שהונח על הרצפה. *
* מתוך "דבר" 7.8.72 *